

Nr. 1.

5. årgang.

5. januar 1945.

Folkestreiken

er noe som ikke hører hjemme i det politiske hverdagsliv. En effektiv folkestreik vil innebære at hele folket med ganske få bestemte unntakser legger ned sitt arbeid, at fabrikkene, verkstedene, jernbaner og spoiveier og andre transportmidler stopper totalt, at alle private næringstrivende forlater sitt arbeid, at de offentlige funksjonærer i stat og kommune ikke møter på sine kontorer, at kjøpmannen stenger sin butikk - slike skjer ikke til hverdags. Bare i tider med den høyeste politiske ladning og spending vil folket føle det som en nødvendighet å foreta så radikale skritt. Nest væpnet opprør er folkestreiken det sterkeste våpen vi kan sette inn mot det tyske slaveri. Kan vi vente at vi i Norge skal oppleve slike forhold? Kan vi vente at vi engang alle vil føle en alminnelig arbeidsnedlegging ikke bare som en nasjonal nødvendighet, men også som en personlig befrielse, som en tilfredsstillelse av et lidenskapelig behov for personlig innsats? Vi for vår del er ikke i tvil om dette vil skje, og at det kan komme til å skje i nær fremtid. - Under inntrykket av den tyske motoffensiv på vestfronten, stilstanden i syd og den langvarige ro på Østfrontens sentrale avsnitt har formodentlig en del slått seg til ro i den oppfatning at det ikke blir slutt på krigen med det første. De innstiller seg på en langvarig seipining utover våren og sommeren. En ting skulle imidlertid disse årene ha lært oss, nemlig at scenene på det store krigsteater i Europa stadig skifter, og at det ofte skjer plutselig. Det samme gjelder de politiske forhold under den tyske okkupasjon her i landet. Derfor gjelder det at vi under ingen omstendigheter hengir oss til de falske forestillinger og tilbøyeligheter til passivitet som en relativ re i øyeblikket lett kan fremkalles. Til enhver tid må vi være mentalt forberedt på de harde kamper som vi når som helst kan komme med i. Bare da vil vi kunne nytte ut alle muligheter til en seierrik kamp.

Hittil er folkestreik ikke blitt brukt som kampmiddel i Norge. Men i Danmark har det skjedd to ganger under ledelse av det danske frihetsråd. Begge ganger ble den proklamert som tidsbegrenset og gjennomført uten svikt. Under befrielsen av Paris gikk politiet til streik, og i Holland gikk jernbanefolkene til streik i samband med de allierte militære aksjon i Arnheim-området. De politiske og strategiske omstendigheter skifter jo fra tid til tid og fra land til land, men det er all grunn til å bygge på forutsetningen om at vi her i Norge kan komme opp i liknende forhold. - Passivitet overfor overgrep fra tyskerne eller N.S.s side vil i enkelte tilfelle føre til politisk forrætnelse. Kan vi f. eks. passivt se på at tyskerne foretar omfattende deportasjoner av politiske fanger til Tyskland med fare for at det blir en ny Westphalen-katastrofe? Skal vi avfinne oss med at gisler i stort antall blir skutt? Svaret er gitt. Slik finner vi oss ikke lenger i uten å gi vår protest det kraftigste uttrykk. Også i samband med militær storkamp i Norge er folkestreiken de våpenløses mest effektive kampmiddel mot tyskerne. I et givent øyeblikk vil alle kluter måtte settes til - da får det briste eller bære.

Som man vil huske ble det i høst sendt ut en redegjørelse gjennom den frie presse om folkestreiken som kampmiddel. I fire punkter ble følgende understreket:

- 1) Folkestreik vil bli proklamert av Hjemmefrontens ledelse.
- 2) Ordren utsendes gjennom den frie presse og over London radio.
- 3) Ingen må la seg rive ned i aksjoner som ikke er satt i verk av Hjemmefrontens ledelse.
- 4) Forbered deg om mulig på den situasjon som oppstår når alle tilførsler stanser. Også vann, gass og elektrisitet kan bli avstengt i en kritisk situasjon.

Disse punkter har fremdeles sin fulle gyldighet. Enhver må løse seg dom på sinne. - Det er klart at under en folkestreik vil tyskerne sette mest inn på å få fabrikks-, verksteds- og transportindustriens arbeidere tvunget tilbake til arbeidsplassen. Tyskerne er mest avhengig av det arbeid disse grupper yter. Derfor vil de komme Forrest i ildlinjen. Kampens utfall vil i stor utstrekning være avhengig av om disse arbeiders holdet mål. Når det virkelig røyner på, blir det således de som vil komme til å utgiøre hjemmefrontens elitesoldater. Det sier seg da også selv at det er denne befolkningens gruppe som må gjøre de alvorligste forberedelser i den tid som er igjen. En folkestreik lar seg jo ikke improvisere. De bestående illegale organisasjoner og forbindelseslinjer må utbygges med tankar på spesielle forhold som folkestreiken selv skaper. Herunder må kravet om forsiktighet aldri svekkes. Men forberedelsene må gjøres nå. Den dag folkestreiken proklameres er det for sent. Om folkestreiken skal bli vellykket i en given situasjon er avhengig av den enkelte bedrifts innsats og den enkelte arbeiders kampkraft.

Krigsutviklingen i 1944 - et tilbakeblick:

I mangel av krigerske triumfer, sökte både Hitler og Quisling i sine nytt-årstaler å oppmuntre sine tilhengere ved å peke på de økonomiske og derav følgende politiske vansker som gjør seg gjeldende i de tidligere okkuperte land. På tross av at alle mennesker vet at det er tyskernes utsanguing under okkupasjonsårene og deres hensynsløse ødeleggelsjer under retrettene som er årsak til den nød som råder, påsto selvsagt disse sannhetsapostler at nøden uteLUKKende skyldtes demokratisk-plutokratisk vanstre. Ellers hadde hverken Hitler eller Quisling andre "seirer" å peke på om at deres regimer hadde overlevet 1944. Omsider er altså herren blitt så vidt beskjedne at de renner over av takknemlighet for at de enda er i live. De søker trøst i at deres motstandere må vente noen måneder lenger enn beregnet med å nytte seirens frukter. Den feilregning som er forekommnet på alliert hold når det gjelder krigens forløp er allikevel fullstendig bagatellmessig i forhold til den serie av feilbedømmelser som Hitler og Quisling har gjort seg skyldig i opp gjennom årene; vi kunne uten vanske fylle hele F.F. med deres latterlige profetier. 8. november 1940 sa Hitler: "Den dag kommer snart til å opprinnes da det ikke lenger finnes noen Churchill, men tyske ubåter skal det være mer enn nok av". 08. November 1941: "Den som har erobret alt fra Øst-Preussens grense til 10 km. fra Leningrad vil også innta selve byen. - Aldri før har et kjemperike vært slått ned så fort som Russland denne gang". -- Slik kunne vi fortsette. I en hyldningsartikkell til Hitler ved ått-årsskiftet skriver allikevel Göbbels: "Han er den største blant de personligheter som nå lager historie, han står foran alle andre i evnen til å forutse de hendelser som kommer!" - Hadde en annen mann enn Göbbels sagt dette ville han vel blitt sperret inne for forsök på å ironisere over "Føreren".

Vi bør ikke ved årsskiftet være mere fordringsfulle enn at vi kan glede oss over den serie av militære og politiske nederlag som 1944 bragte for Tyskland. Ved årsskiftet 1943-44 var det ingen front i vest. I øst var Finnland inntatt og fronten fortsatte fra Leningradsavsnittet, over Vitebsk, Mogilew, Pripetmyrene, Rowno, Venitsa, Krivoy Rog og langs Dneprøvers nedre løp til Svartehavet. Krim var besatt av tyskerne. I løpet av 1944 har tyskerne tapt Finnland, Hviderussland, Ukraina, Krim, Estland, Latvia og Litauen, Bessarabia, Romania, Hellas, Bulgaria, tre fjerdedeler av Ungarn og store deler av Polen, Tsjekkoslovakia, Jugoslavia og Albania. - I vest kom den allierte invasjonen 6. juni, 2 dager etter at Roma falt. I begynnelsen av august skjedde gjennombruddet i Normandie, den 15. august landsteg de allierte i Syd-Frankrike og i slutten av august ble Paris befriid - samme dag som Romania kapitulerte. Etter at Belgia og deler av Holland var befriid, begynte angrepet på selve Tyskland. 28. oktober falt Aachen og i midten av november var de allierte på offensiven fra Holland til den sveisiske grense, men noe gjennombrudd av Siegfriedlinjen ble ikke nådd før jul. I midten av desember startet tyskerne en kostbar motoffensiv i Luxembourg og Belgia. På alliert hold har man vært tilbøyelig til å regne med at denne offensiven bare vil bidra til å forkorte krigens. På sydfronten i Italia gikk frontlinjen ved forrige årsskifte litt nord for Neapel, nå går den langs sydenden av Po-sletten. -

I følge Eisenhower mistet tyskerne under offensiven i Frankrike fram til utgangen av oktober over 1 million mann i falne, sårede og fanger. I november meddelte Kalinin at tyskerne fra 24. desember 1943 til 3. september 1944 hadde mistet 1 million mann i drepne og fanger. Sammenlagt kan en vel regne at Tyskland i 1944 ble tappet for ca. 2½ million soldater. I oktober anslo den sveisiske avisen "Die Nation", Tysklands samlede tap under krigen til 8,5 millioner falne. Samme avis regnet med at 13 millioner hus i Tyskland var ødelagt ved bombeangrep. Dette tall lyder ikke usannsynlig når en husker den britiske regjerings meddelelse i høst om at 1/3 av Storbritannias 13 millioner hus var ødelagt eller skadet under krigen.

Tyskerne håper at uenighet mellom Sovjetunionen og de anglosaksiske stormakter skal gi dem sjansen til en kompromisfred. Om dette spørsmål uttalte Stalin 7. november i fjor: "Det som er overraskende er ikke at det finnes meningsforskjell, men at disse er så få at de nesten alltid er blitt overvunnet takket være enigheten og samarbeidet mellom de tre stormaktene. - Vi mener ingen tvil om at stormaktsalliansen, likesom den har bestått prøven gjennom 3 års krig og ledet til seier for de folk som har reist seg til forsvar for sin frihet og øre, skal bestå prøven under krigens sluttphase."

Frontsituationen pr. 5/12. - I Vest.

Paalliert hold regner en med at von Rundstedt i alt har satt inn 20 divisjoner eller ca. 200 000 mann i den tyske offensiven som ble startet 16. desember i Ardennen mellom byene Malmedy og Luxembourg. I løpet av de første 7-8 dagene lykkes det tyskerne å rykke fram opptil 6 mil. Disse begynnelsesfrangangene kunne oppnås fordi tåke og lavt, tett skydekke hasde umuliggjort den allierte spesidetjenestes og offensiven kom som følge derav overraskende. Også under offensivens første dager hindret værfornoldene dem utsyn av allierte flystyrker i større omfang. I de første juiedagene ble imidlertid offensiven brenset opp og amerikanerne satte inn sterke flankeangrep mot den tyske kilen. I sør har 3. am. armé gjort et dypt innbrudd i tyskeres linjer og nådd fram til et punkt 8 km. n.ø. for Bastogne, etter at Rochefort, Romagna og 2 landsbyer er gjenerobret. Også Etterbach lengre øst er igjen på allierte hender. Bastogne har hele tiden holdt stand mot de tyske stormangrepene. Onsdag ble den tyske kilen angrepet nordfra ved Grandmenil, hvor amerikanerne rykker hurtig fram tross sterkt tysk motstand. De sist-te i 2 dagene har opptil 300 allierte fly vært i virksomhet over kampområdet hver dag. I et alliert kontruke onsdag het det at 400 tyske panservogner og 323 fly hittil er tilintetgjort. Dessuten har de allierte tatt 15-20 000 fanger. De samlede tyske tap anslas av engelske aviskorresponder til 60 000 man. - I nyttårsdagen satte tyskerne inn et angrep også mellom Rhinen og Saargenmid. Angrepet er enten stanset eller sinket, tross enkelte lokale tyske innbrytninger i 7. am. armés front. Begge de tyske offensivene har selv sagt bidratt til å hegne den allierte aktivitet på de øvrige avsnitt av vestfronten.

I øst har russerne etter omringningen av Budapest, presset tyskerne ut av 3/4 av hovedstadsm. Kampene i byen er overordentlig bitre. Nordvest for Budapest har russerne nådd fram til Komárom på grensen mellom Ungarn og Tsjekkoslovakia, ca. 120 km. i luftlinje fra Wien. - I Kurland fortsetter tilintetgjørelsen av de inngospurde tyske troppene.

I Hellas har general Plastiras dannet ny regjering og avlagt troskapsed til den nye regent, erkebisop Damaskinos. Det er ennå for tidlig å si om det vil lykkes Plastiras å bælegge striden med ELAS-troppene.

Det granske sosialistparti vedtok på sin nylig avsluttede kongress å innslå Kommunistene til forhandlinger om sammeling i ett arbeiderparti. Kommunistene har valgt en komite på 6 medlemmer til å føre forhandlingene med sosialdemokratene.

General Eisenhower har i et budskap til de tyske arbeiderne lovet dem at det skal få organisere frie fagforeninger i de tyske områder som blir besatt av de allierte.

Statsminister Nygårdsvold talte over London Radio 26. desember 1941.
 vi bringer et utdrag av tale: "For dere hjemme står en ny krigsvinter for
 døren med mindre mat og under vanskeligere forhold. Men en ting kan vi
 glede oss over: For første gang viser det norske flagget på norsk jord tak-
 ket være russernes hjelp. Glæden over at det første norske området er be-
 fridd er blandet med sorg over tyskernes ødeleggelse. "Hvorfor kommer in-
 gen og stanse ødeleggelsen?", spør man seg. Til det kan jeg bare svare at
 vi selv ikke er sterke nok til å få i stand slikt angrep. Vi må ha hjelp
 fra de allierte, og det er de alliertes sak å avgjøre hvor deres disponib-
 le styrker behøves best. Men vi kan være forvissset om at alle krefter blir
 satt inn for å få slutt på krigen hurtigst. Det norske folk har gjort en
 innsats som det står respekt av, ikke minst i kampen om havenes frihet.
 Det er allerede flere tusen norske sjøfolk, marinerfolk og flygere som har
 gitt sitt liv sammen med hjemmefronten. Det er dyre tap, og i tiden som
 kommer, når kampen blir enda mer intens, gjelder det at vi er beredt til
 å offre alt som situasjonen krever... Allerede i min juletale for to år si-
 den nevnte jeg at den må sittende regjering vil innse sin avskjedsan-
 sökning så snart vi er kommet hjem. Det ville være en førtrek at folk som
 har vært hjemme hele tiden kan ta fatt på løsningen. Hvordan den nye re-
 gjering skal dannes hverken kan eller vil jeg uttale meg om. Det er som
 bekjent delte meninger om det gamle Storting. Det har vært nevnt at noen
 stortingsmenn har vært så unasjonale at de ikke får sitte i Stortinget.
 Regjeringen må gis de nødvendige fullmakter til å granske forskjellige
 ting ved krigsutbruddet og hva som er skjedd siden Elverum. Men alle dis-
 se spørsmålene har ikke regjeringen villet ta noe standpunkt til. Avgjørel-
 sen bør utstå til etter regjeringens og kongens tilbakekomst, ifølge kon-
 feranser med Hjemmefrontens forskjellige organisasjoner. Regjeringens for-
 utsætning er at valg holdes så snart som overhode mulig. Visse valgtechnis-
 ke frister må avkortes, men det må selvsagt være tid nok til å kontolle-
 re at ingen stripete eller tyskrienter eller naziorienterte får være
 med å stemme. Men alle tvangsforsflyttede nordmenn, fanger i utlandet, sei-
 lende sjøfolk må selvsagt skaffes full anledning til å stemme. Jo hurtige-
 re en fri meningsutveksling kan komme i stand, desto forttere kan vi løse
 spørsmålene. Til slutt vil jeg si at vi idag må gjennomlive mørketiden med
 skjerpet terror, dypere offer etter tyskernes skjendelsesgjerninger nord-
 på. Men holder vi sammen, vil både dagens og ettertidens oppgaver være løt-
 tere å løse.

Hjemmefronten.

Bombangsrepet mot kvarterene omkring Victoria Terasse krevet dessverre
 mange nordmanns liv. Det er kjent at tyskerne visste at mange fly var på
 vei mot hovedstaden. Forvarsel var gitt på tyske luftvernforlegninger og
 på en del bedrifter av krigsviktig betydning. Befolkingen i Oslo ble imid-
 lertid varslet først i samme øyeblikk som bombene falt. Det vil ofte ikke
 kunne unngås at gode nordmenn mister livet ved angrep av denne art, men an-
 svaret for at ofrenes antall denne gang ble så stort, faller på de tyske
 myndigheter. Hvor mange tyskere som ble drept under angrepet er ennå ikke
 kjent.

På Colloseum ble en av kinoforestillingene i juledagene avsluttet med at
 en av köntröllørene steg fram på scenen og opplyste at alle kvinner blant
 publikum skulle forlate lokale, mens mennene måtte bli igjen. Senere vis-
 te en hel del norske statspolitifolk seg på arenaen og kommanderte en stor
 del av mennene inn i biler som ventet utenfor kinobygningen. Imidlertid
 fikk bare en brøkdel plass i disse og resten ble stillet opp og skulle mar-
 sjere avsted under politibevokting. Størstedelen av mennene sprengte imid-
 lertid politikjeden og kom seg unna. Politiets mening med denne aksjon var
 å samle folk til borgervakt, antakelig som en slags straff for sprengingen
 av Borgervaktkontoret ved Youngstorget. - Det er første men fornærpentlig-
 vis ikke siste gang at et tilfeldig publikum renner politiet overende på
 denne måten.

I den kommisariske landsorganisasjon forestår store innskrekninger i admini-
 strasjonen. Sosialavdelingen og opplysningsavdelingen skal avskaffes, visst-
 nok også Oslo Faglige Samorganisasjons kontorer. Antakelig har tyskerne om-
 sider oppdaget at den nazistiske LO bare er et skall uten innhold og blitt
 enig med Quisling om å sette en del av lakeiene på porten. Mens denne stor-
 rengjöring foregår, fortsetter vi vår kamp for en FRI FAGBEVEGELSE.